

РЕШЕНИЕ

№ 2413

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1032** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. К. К., ЕГН-[ЕГН], чрез адв. Л. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 18/02.01.2021 г., издадена от мл.автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 1 сектор в Отдел „Пътна полиция“- СДВР– Л. Н., с която на основание чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДвП на К. е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ за не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят релевира доводи, че заповедта е незаконосъобразна, съставена в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага доводи, че в процесната ЗППАМ с № 18 от 02.01.2021 г., е посочено, че е издадена въз основа на АУАН № 343271/02.01.2021 г., като отдолу на заповедта отново е поставена дата 02.01.2021 г., която дата е отразена и в разписка за връчване на същата на жалбоподателя- 02.01.2021 г. АУАН №343271 обаче е с дата на съставяне 03.01.2021 г., за нарушение извършено на 03.01.2021 г. в 02:21 часа, подписан е на 03.01.2021 г. /видно от поставената дата/ от актосъставителя, връчен на жалбоподателя на същата дата - 03.01.2021 г. Според жалбоподателя, предвид това, че в АУАН като официален документ е отразено, че К. е спрял за проверка на 03.01.2021 г. в описания час, то практически е невъзможно талонът за изследване и процесната Заповед за ПАМ да са съставени на по-ранна дата, а именно- на 02.01.2021 г. Според

талона за изследване жалбоподателят, който бил спрял за проверка на 03.01.2021 г. в 02:21 мин. (видно от АУАН) е следвало да се яви за извършване на изследване предния ден, на 02.01.2021 г. не по-късно от 03:45 мин. в УМБАЛ „Света А.“ С., т.е. за К. на 03.01.2021 г. е възникнало задължение да извърши действие със срок 02.01.2021 г., което е било невъзможно. Изтъква се като самостоятелно основание за отмяна, вписаното в атакуваната Заповед за ПАМ, че е издадена въз основа на АУАН от 02.01.2021 г., а видно от приложения АУАН, той е издаден на 03.01.2021 г. Така не ставало ясно процесната Заповед въз основа на какъв документ е издадена, въз основа на какви фактически положения и съответно с каква цел. В случая жалбоподателят не можел да разбере за какво деяние са му иззети документите, фактическият състав на какво административно нарушение е осъществил и по какъв начин. Отделно от това в процесната заповед имало и направени поправки на годината ѝ на издаване, поради което не може да се разбере през коя година тя е издадена. Видно от същата, бланката, върху която е издадена е от 2020 г., но с химикал същата е поправена на 2021 г. Така не можело да се разбере коя от двете години на издаване е върната. Искане за отмяна на оспорената заповед. Претендира се разноски в размер на 10 лв. за държавна такса и 300 лв. за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява. В придружително писмо е направено възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №18/02.01.2021 г., издадена от мл. автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 1 сектор в Отдел „Пътна полиция“- СДВР–Л. Н., на П. К. К. на основание чл. 171, т.1, б. “б“ от ЗДВП е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ за не повече от 18 месеца. В същата заповед е посочено, че е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков номер №343271 от 02.01.2021 г. против П. К. К., който управлявал МПС Хюндай Е., с рег. [рег.номер на МПС] с подчертаване в заповедта на текста- отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване. Под разпоредителната част на заповедта е посочена дата 02.01.21 г. и подпис на издателя. В разписката, която е неразделна част от ЗППАМ е отразено, че е получена лично от К. на 02.01.2021 г. /л.13/.

Видно от приложения по делото АУАН бланков №343271 от 03.01.2021 г., същият е съставен против П. К. К., за това, че на 03.01.2021 г. в около 02:21 часа, в [населено място], [улица], с посока на движение от ул. Б. към ул. Б. управлява лек автомобил Хюндай Е. с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището на [улица], при извършена проверка водача отказва да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабр. номер 0215. На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 080955 за УМБАЛ Св. А. С.. АУАН е съставен по докладна записка на екип от 02 РУ СДВР. В акта е отбелязано, че е

предявен и връчен на нарушителя на 03.01.2021 г.. /л.12/.

В талон за медицинско изследване №080955, издаден на жалбоподателя П. К., е отразено- начало на проверката 02 часа и 15 мин. на 02.01.2021 г., като е отбелязано, че лицето отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест, и е уведомен да се яви в УМБАЛ св. А. до 45 мин. Посочено е в талона, че екземпляр от същия е бил връчен в 03.00 часа на 02.01.2021 г.

Поделото е приложена административната преписка.

Видно от докладна записка на Г. Д. ст. полицаи, група ОРР-СДВР, същият бил назначен на 02.01.2021 г. като АП-131 за времето от 19.00 часа до 07.00 часа и в около 01.45 часа извършили на посоченото в същата докладна записка място полицейска проверка на водача П. К. К., който отказал да бъде тестван с Алкотест Дрегер от екип на ОПП-СДВР.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая оспорената заповед е издадена от мл. Автоконтрольор в 1 група, 1 сектор, в отдел ОПП-СДВР, поради което и с оглед приложената заповед №513з-1618/26.02.2018 г., е налице материална компетентност на издателя ѝ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съдържа реквизитите по чл. 59, ал.2 от АПК, като са посочени фактическите и правни основания за налагането на принудителната мярка.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка от вида на процесната. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че отказал да бъде проверен с техническо средство, което съставлява една от

хипотезите, визирани в чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП. В тази хипотеза основание за налагане на ПАМ е всеки отказ на водача да бъде проверен с техническо средство, независимо от това дали проверката е за употребата на алкохол или такава за употреба на упойващи вещества.

Съдът обаче констатира съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта, изразяващи се в следното:

Заповед за прилагане на ПАМ №18/02.01.2021 г., издадена от мл. автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 1 сектор в Отдел „Пътна полиция“ - СДВР – Л. Н., с която на П. К. К. на основание чл. 171, т.1, б. “б“ от ЗДвП е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ за не повече от 18 месеца е от дата 02.01.2021 г. Същата дата- 02.01.2021 г. е отразена и под разпоредителната част, както и в разписката, с която е връчена на жалбоподателя. В заповедта е посочено, че е издадена въз основа на съставен АУАН с бланков номер №343271 от 02.01.2021 г. против П. К. К., който управлявал МПС Хюндай Е., с рег. [рег.номер на МПС] с подчертаване в заповедта на текста- отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване. Т.е. в обжалваната заповед не е описано кога и къде е извършено административното нарушение, заради което е наложена конкретната принудителна административна мярка, а само, че се е наложена на П. К., водач на посоченото МПС, и е подчертан текста- отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, като е направено изрично позоваване на АУАН №343271 от 02.01.2021 г.. По делото обаче не се установи наличие на съставен акт от дата 02.01.2021 г. на жалбоподателя за такова нарушение. Приложен към преписката е АУАН със същия бланков номер, но от дата 03.01.2021 г., за извършено от К. административно нарушение по чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП, на дата 03.01.2021 г., връчен на нарушителя на 03.01.2021 г.

Несъмнено АУАН и заповедта за налагане на ПАМ имат различна природа, а именно с акта се поставя началото на административнонаказателно производство, докато ролята на заповедта за налагане на ПАМ е превантивна.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащия юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, обаче той се приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт доколкото в заповедта не е налице пълно описание на деянието. В качеството си на официален свидетелстващ документ АУАН се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на неговата истинност, която не е опровергана.

Безспорно акта за установяване на административно нарушение следва да предхожда издаването на заповедта за налагане на ПАМ доколкото последната се издава въз основа на АУАН. Това означава, че ЗППАМ може да е от същата дата и от следваща АУАН дата, но обективно не може да се издаде преди акта. Т.е. няма как на 02.01.2021 г. да е издадена заповедта въз основа на акт съставен от по- късна дата, в конкретния случай видно от приложения АУАН от 03.01.2021 г., въпреки че в обжалваната заповед е визирана дата на акта 02.01.2021 г.

Това влече и материална незаконосъобразност на ЗППАМ, тъй като от съдържанието на същата не могат да се извлекат съставомерните признаци за налагане на ПАМ, а

съдържанието на приложения акт темпорално не се покрива с наложената ПАМ. По този начин се оказва, че на жалбоподателя е наложена ПАМ за бъдещо нарушение извършено в деня, следващ издаването на процесната заповед.

В случая не може да се приеме, че се касае за техническа грешка, доколкото конкретните дати са изписани не е еднократно в двата акта- ЗППАМ и АУАН. Ето защо съдът намира, че единствената възможна последица е отмяна на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №18/02.01.2021 г..

Състава на съда намира за неоснователен довода на жалбоподателя, че поправката на цифрата в годината на заповедта /вместо 20 на 21 г./ води до неяснота, съставляваща самостоятелно основание за отмяна. Безспорно заповедта за налагане на ПАМ е бланкова и същата е попълнена ръкописно. На самата бланка фигурира 2020 г., но органът саморъчно е актуализирал годината на 2021 г ., поради което не е налице твърдения от жалбоподателя порок.

Предвид горното, съдът намира, че следва да отмени обжалвания административен акт като незаконосъобразен.

При този изход на делото е основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 10 лв., за платената държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Така мотивиран, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на П. К. К., ЕГН-[ЕГН] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 18/02.01.2021 г., издадена от мл.автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 1 сектор в Отдел „Пътна полиция“- СДВР. ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. К. К., ЕГН-[ЕГН] разноски по делото в размер на 310 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: